

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 45.

Vydána dne 19. května 1922.

Obsah: 142. Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 338 Sb. z. a n., o dani z vodní síly.

142.

Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 12. května 1922,

jímž se provádí zákon ze dne 12. srpna 1921,
č. 338 Sb. z. a n., o dani z vodní síly.

K §§ 2a) a 3 zákona.

§ 1.

Vyměřuje-li se daň ve smyslu § 2a) zákona podle nejvyšší možné výkonnosti poháněcího zařízení a jeho využití, počítá se daň z vodní síly ze součinu využití výkonnosti poháněcího zařízení a doby provozu.

Při stanovení této výkonnosti postupuje se takto:

I. Výkonnost vodního motoru v užitečných koňských silách (75 kgm) za 1 vteřinu vypočte se z následující rovnice výkonnosti:

$$N = \frac{1000}{75} Q \cdot H \cdot \eta,$$

při čemž znamená

N počet užitečných (skutečných) koňských sil, daných na hřídeli motoru,

Q množství vody, proteklé motorem, v kubických metrech za vteřinu,

H užitečný spád v metrech příslušný onomu množství Q ,

η součinitele užitečné výkonnosti (užitečný efekt) vodního motoru.

II. U podniků s několika vodními motory je výkonnost poháněcího zařízení dána součtem výkonnosti jednotlivých motorů, nacházejících se současně v provozu. Nejvyšší možnou výkonností vodního motoru rozumí se taková výkonnost, při které rovnice výkonnosti dává největší číselný výsledek; nejvyšší

možná výkonnost poháněcího zařízení (u podniků s několika vodními motory) je pak ona, při níž součet výkonností všech vodních motorů je největší.

III. Souhlasí-li podnikatel vodního díla, aby daň vyměřena byla podle nejvyšší možné výkonnosti poháněcího zařízení po dobu provozu bez ohledu na rozsah využití, bere se tato výkonnost za podklad výpočtu síly zdaňitelné.

IV. Má-li se zdaňovati síla skutečně využitá, je podnikatel vodního díla povinen po ohlášenou dobu pracovní soustavně zjišťovati skutečnosti, jichž je potřeba pro stanovení množství vody proteklé motorem a příslušného užitečného spádu. Rozsah soustavného zjišťování uvedených skutečností řídí se dle toho, jak se vodní síla v tom kterém podniku mění, po případě jak daleko chce podnikatel uplatňovati klesání stavu vodního a ostatní zjevy, podmiňující skutečné využití vodní síly; v těchto mezích může býti podrobný způsob provedení tohoto zjišťování stanoven podle § 16 nařízení.

Zjišťování jednotlivých součinitelů, potřebných pro výpočet skutečně využití výkonnosti, provádí se tímto způsobem:

a) množství vody, vodními motory proteklé, stanoví se buď podle tažení stavidel nebo podle otevření rozváděcího kola nebo jiným způsobem podle § 16 nařízení;

b) spád se stanoví čtením výšek hladin na pevných vodočtech, umístěných v horní a spodní vodě motoru, anebo jiným účelným způsobem podle § 16 nařízení; od spádu stanoveného čtením na vodočtech odečítají se ztracené spády mezi oběma vodočty, pokud nejsou zahrnuty v součiniteli užitečného efektu, takže se počítá jen s užitečným spádem;

c) užitečný efekt vodního motoru se zjišťuje podle skutečného stavu motoru s přihlížením k příslušným dokladům a plánům; v případě dohody anebo s výhradou konečného zjištění lze počítati s těmito nejmenšími součiniteli užitečného efektu:

u turbíny	0.75,
u kola na svrchní vodu	0.65,
u kola na střední vodu	0.55,
u kola na střední vodu s kulisou	0.65,
u kola na spodní vodu	0.30.

Podnikatel je oprávněn žádati za přiznání menšího součinitele užitečného efektu, prokáže-li způsobem v § 16 nařízení označeným, že skutečná hodnota součinitele je nižší než příslušná hodnota za základ vzatá; stejně je oprávněn finanční úřad I. stolice započítati vyšší hodnotu, prokáže-li ji úředním šetřením.

§ 2.

Počítá-li se vodní síla na základě průměrného výkonu ve smyslu § 3, odst. 2., zákona, provede se potřebný výpočet na podkladě soustavného zjišťování skutečně využité vodní síly, konaného podnikatelem neb jiným finančními úřady uznaným činitelem po delší období způsobem v § 1, odst. 2., č. IV., nařízení vyznačeným, a jehož způsob provedení i výsledek byl ověřen ve smyslu § 16 nařízení.

K §§ 2 b) a 4 zákona.

§ 3.

Má-li se vyměřovati daň podle poháněného zařízení, jest rozlišovati tyto případy:

1. Je-li síla vyvozená vodním motorem větší nebo se rovná spotřebě všech strojů poháněného zařízení, ať již tyto pracují či nikoliv;

2. je-li síla vyvozená vodním motorem menší nežli spotřeba všech strojů poháněného zařízení, používá-li se však pouze části strojů k provozu, takže spotřeba je rovna nebo menší nežli síla vyvozená;

3. je-li síla vyvozená vodním motorem menší nežli spotřeba poháněných strojů, takže se musí používati k pohonu ještě jiné energie, tudíž smíšeného poháněcího zařízení.

Poněvadž v případě č. 3. je nutno k provozu používati smíšeného zařízení poháněcího, řídí se vyměřování daně podle § 6 zákona.

Nastoupí-li případ č. 2., musí se část poháněného zařízení, která není v zdanitelném

provozu, dáti pod úřední závěru; toto opatření provede dozorcí úřad podle toho, jak ten který případ k zamezení možného zkrácení daně toho vyžaduje, a podle obdoby ustanovení, platných pro jiné spotřební daně. Když podnikatel přes to, že vodní síla by stačila k pohonu strojů, používá k provozu i v případě č. 1. nebo č. 2. vedle vodní síly také jiné energie, ačkoliv toho není nezbytně nutno, a nechce-li podnikatel zapravovati daň z vodní síly podle plné spotřeby všech strojů, ačkoliv by mohly býti vodním dílem bez ohledu na jeho výkonnost, případně po sobě, poháněny, nastupuje ustanovení o smíšeném poháněcím zařízení podle § 6 zákona.

K §§ 2 c) a 5 zákona.

§ 4.

Kilowatové hodiny, t. j. kilowatová počítadla, zaznamenávající elektrickou energii, na kterou síla vodního motoru se převádí přímo po její výrobě, musí býti připevněna na rozváděcí desce tak, aby bylo možno počítadlo úředními závěrami zabezpečiti. Vedení elektrického proudu až ke kilowatovým hodinám musí býti finančním orgánům přístupno, a uzná-li toho finanční úřad I. stolice potřebu, od vypínače až k počítadlu zabezpečeno pláštěm tak přizpůsobeným, aby mohl býti dán pod úřední závěru. Stejně může finanční úřad I. stolice žádati, aby i vypínač byl opatřen poklopem tak upraveným, aby mohly býti přiloženy úřední závěry. Počítadla musí býti úředně cejchována; podnikatel je povinen každý pátý rok dáti je znovu úředně přecejchovati a během této lhůty tehdy, když počítadlo vykazuje větší úchytku než 4%.

K § 2 d) zákona.

§ 5.

Ministerstvo financí může v dohodě s podnikatelem pro jednotlivé případy nebo všeobecně stanoviti, za jakých podmínek mohou podnikatelé používati ke zjištění vodní síly způsobů jiných, než jaké jsou v předchozích ustanoveních obsaženy, a to zejména přístrojů samočinně zapisujících.

K § 6, odst. 1., zákona.

§ 6.

Při smíšeném poháněcím zařízení lze výkonnost vodního poháněcího zařízení samostatně zjišťovati podle § 2 a) a § 3, odst. 2., zákona, nedojde-li k rozhodnutí na základě

dobrozdání znalce nebo na základě dohody. Rozhodnutí na základě dobrozdání znalce vydává nebo dohodu uzavírá finanční úřad I. stolice, při čemž se postupuje podle § 16 nařízení.

K § 6, odst. 2., zákona.

§ 7.

Pro dohodu podle § 6, odst. 2., zákona platí obdobně ustanovení § 6 nařízení, při čemž podnikatel má nárok žádati, aby dbáno bylo veškerých důvodů, jím pro docílení dohody uplatňovaných, po případě vyžádati si rozhodnutí vyššího finančního úřadu.

K § 7, č. 1., zákona.

§ 8.

Pro paušalování je směrodatným ohled jednak na malý počet koňských sil k provozu použitých a skrovný rozsah podniku vůbec, jednak na obtížnost, spojenou s vyměřováním podle §§ 1 až 7 nařízení a spočívající v nepříznivých poměrech, v nepřehlednosti zařízení a ve stížené možnosti pořizování potřebných zápisů.

Má-li se paušalování povolit podle § 7, č. 2., zákona, je podnikatel povinen prokázati podle § 16 nařízení nemožnost zjištění veškerých, k vyměření daně podle §§ 2 a 3 zákona nutných podmínek.

Paušál vyměřuje se zásadně tak, aby se rovnal plně oné výši daně, která by pravděpodobně odpovídala zdanitelné síle zjištěné podle §§ 2 až 6 zákona.

Paušalování daně z vodní síly navrhuje finanční úřad I. stolice na základě odůvodněné žádosti podnikatelem předložené a výsledků případného úředního šetření; ministerstvo financí může podřízené úřady zmocnit, by podle určených zásad paušál samy povolovaly.

§ 9.

Paušál se vyměřuje některým z těchto způsobů:

I. na základě

a) průměrné výkonnosti poháněcího zařízení nebo

b) průměrné spotřeby hnací síly poháněného zařízení, zpět převedené na hřídel poháněcího zařízení, obojí určené podle měnicího se množství vody a podle průměrné doby provozu, stanovené po uvážení všech okol-

ností, které mají nebo pravděpodobně budou mít vliv na délku doby pracovní; počet koňských sil průměrně poháněcím zařízením vyrobených nebo v poháněném zařízení spotřebovaných, násobený dobou provozu v hodinách, je zdanitelnou silou v koňských silách hodinových;

II. na základě

a) množství zpracované suroviny nebo

b) vyrobeného zboží,

a to buď dle celkového nebo průměrného množství suroviny nebo zboží, lze-li je podle skutečného stavu zjišťovati, nebo dle průměrného množství jinak stanoveného, a po uvážení všech okolností, které mají nebo pravděpodobně budou mít vliv na rozsah výroby. Počet hodinových koňských sil na jednotku zpracované suroviny nebo vyrobeného zboží potřebných a zjištěných buď skutečnou zkouškou v podniku anebo stanovených úředně podle zkušenosti, násobený množstvím zpracované suroviny nebo vyrobeného zboží, je zdanitelnou silou v koňských silách hodinových;

III. na základě peněžního ekvivalentu daňového, úředně vyměřeného ze součinitelů zjištěných dle odstavce II.

§ 10.

Paušál platí se ve čtvrtletních lhůtách předem. Smlouvy paušalovací uzavírají se zpravidla na 3 roky s právem oboustranné roční výpovědi a podle zvláštního úředního vzorce; též k žádostem za paušalování daně lze užití úředních vzorců.

§ 11.

Pro přechodnou dobu, než bude možno zjištěti skutečnosti, potřebné pro řádné vyměřování daně nebo paušálu, může podnikatel jak vodního díla již stávajícího v době, kdy zákon nabyt účinnosti, tak i vodního díla později nově zřízeného anebo přestavěného, jehož osvobození, udělené mu na základě § 9 zákona, pozbylo platnosti, žádati finanční úřad I. stolice o stanovení přechodného paušálu; tento paušál vyměřuje se způsobem, §§ 8 až 9 nařízení stanoveným, na dobu pravděpodobně postačitelou k vyšetření skutečností, potřebných k řádnému vyměření daně nebo paušálu, nejdéle však na dobu 6 měsíců a s výhradou, že tento přechodný paušál bude s dodatečnou platností zvýšen nebo snížen podle výšky daně nebo paušálu, vyměřených na podkladě sku-

tečností normálně zjištěných, přesahuje-li difference 20%.

K § 8 zákona.

§ 12.

O výkonnosti vodních motorů, o době provozu, jeho rozsahu a všech úkonech, nutných k zjištění daně, je podnikatel povinen konati po provozní dobu zápisy v měsíčně vedeném „ohlašovacím a provozním rejstříku“, není-li daň paušalována a nepostará-li se podnikatel o automatické zaznamenávání síly zdanitelné kilowatovými hodinami anebo jiným vhodným a od finančního úřadu I. stolice schváleným způsobem.

Finanční úřad může předepsati pro rejstřík zvláštní vzorec, vhodný pro podnik, anebo vůbec naříditi používání úředního tiskopisu, vydávaného za náhradu výloh.

§ 13.

O době provozu se zapisuje přímo po každém úkonu

a) u vodních děl, při nichž se daň vyměřuje podle § 2 a) zákona, den, hodina a minuta, kdy bylo poháněcí zařízení trvale nebo dočasně do chodu uvedeno nebo zastaveno, jakož i — se zřetelem k ustanovení § 8 zákona o nepřetržitém provozu a k ustanovením § 16 nařízení — každá jednotlivá doba, po kterou buď tažení stavidla nebo otevření rozváděcího kola turbíny se změnilo;

b) u vodních děl, při nichž se daň vyměřuje podle § 2 b) zákona, den, hodina a minuta, kdy bylo poháněné zařízení trvale nebo dočasně do chodu uvedeno nebo zastaveno.

Za dobu provozu nepovažuje se ona doba, v níž bylo nutno vodní motor uvést do chodu za účelem vyzkoušení jeho činnosti nebo při živelních pohromách nebo jinou než vlastní silou pro neodlučitelné spojení s jinými stroji, avšak aniž by v těchto případech vyvozené síly bylo k pohonu využito; podnikatel musí však nejdéle bezprostředně po spuštění a opětném zastavení motoru zapsati přes celou stránku ohlašovacího a provozního rejstříku a všech jeho stejnopisů jak počátek, tak i konec tohoto provozu, a to s náležitým odůvodněním; na požádání finančních úřadů je povinen okolnosti, předpokládané pro nepočítání doby provozní, věrohodně prokázati.

§ 14.

O výkonnosti vodního motoru je podnikatel povinen zapsati v čelo rejstříku nejvyšší

možnou výkonnost a jí příslušné průtočné množství vody, spád a užitečný efekt.

Vyměřuje-li se daň podle skutečného využití, zapisovati je mimo to soustavně po dobu provozní v případě § 2 a) zákona každou změnu skutečností, sloužících ke zjištění množství vody, protéké motorem, a příslušný spád, a v případě § 2 b) zákona množství koňských sil, potřebných k normální výkonnosti jednotlivých strojů poháněného zařízení.

§ 15.

Podnikatel je povinen do 20. každého následujícího měsíce podle stavu, jaký byl na konci výkazního měsíce, uzavřítí rejstřík a vypočísti v něm daň tímto způsobem:

a) kde se zdaňuje nejvyšší možná výkonnost podle § 1, odst. 2., č. III., nařízení, násobí se počet koňských sil dobou provozu; součin obou hodnot je zdanitelnou silou v koňských silách hodinových;

b) kde se zdaňuje síla skutečně využitá podle § 1, odst. 2., č. IV., nařízení, násobí se zjištěné vteřinové množství vody, které protéklo motorem, příslušným spádem, užitečným efektem, poměrem $\frac{1000}{75}$ a dobou provozu; součin takto získaný je silou zdanitelnou za dobu, po kterou nezměněně trval dotýčný spád a průtočné množství vody; součet těchto hodnot, zjištěných po celou dobu provozu, je zdanitelnou silou v koňských silách hodinových;

c) kde se zdaňuje výkonnost poháněného zařízení podle § 3 nařízení, vypočte se zdanitelná síla jednotlivého stroje, která se rovná součinu z počtu koňských sil, k pohonu normálně zatíženého stroje spotřebovaných, a z doby provozu; součet takto vypočtených zdanitelných koňských sil jednotlivých strojů poháněného zařízení je zdanitelnou silou v koňských silách hodinových.

Uvedenými způsoby vypočtené koňské síly hodinové, násobené sazbou daňovou, činí vy-padající daň.

Podnikatel je povinen takto vypočtenou daň zapraviti způsobem v § 26 nařízení předepsaným a vyznačiti v rejstříku, jakým způsobem a kdy platbu vykonal; dva stejnopisy rejstříku odevzdá v stejné lhůtě dozorcímu úřadu a třetí stejnopis je povinen po 5 roků v podniku uschovávat a na požádání kdykoliv dozorcím orgánům předložiti.

§ 16.

Ministerstvo financí vydá po dohodě s ministerstvy veřejných prací a zemědělství směrnice pro složitější zjišťovací metody, z nichž podnikatel může si voliti v dohodě s finančním úřadem I. stolice metodu, vhodnou pro svůj podnik, s tím účinkem, že výsledek tímto způsobem zjišťování získaný bude finančním úřadem I. stolice do odvolání uznán za základ pro vyměřování daně.

Při způsobu zjišťování je třeba dbáti toho, by zároveň byly vyšetřeny všechny technické (vodohospodářské) skutečnosti, potřebné k upravení zápisů ve vodních knihách v příslušném řízení vodoprávním.

Předloží-li podnikatel výpočty o výkonnosti poháněcího zařízení neb o spotřebě síly poháněného zařízení nebo návrhy, jak měřiti a zjišťovati skutečnosti, mající vliv na zdánění, kteréžto výpočty a návrhy byly provedeny civilním inženýrem úředně autorisovaným, anebo výjimečně ze zvláštních důvodů státním inženýrem okresní stavební správy nebo hydrologického ústavu, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi inženýrem vodohospodářského nebo kulturně-technického úřadu, vezme finanční úřad I. stolice tyto výpočty a návrhy za podklad pro zjišťování síly zdanitelné s právem je odvolati, příslušejícím jak úřadu, tak podnikateli, a to s výhradou, že, nebudou-li tyto výpočty a návrhy při případném, dodatečně provedeném úředním šetření shledány správnými, může býti se zpětnou platností provedeno nové upravení daně, které by odpovídalo skutečnému stavu.

Ve všech případech, kde ve smyslu ustanovení zákona nebo tohoto nařízení bude daň upravena na základě dohody neb zvláštního úředního povolení nebo přiznání, a kde vzniknou úřadu výlohy z provedení zvláštních úředních šetření nebo zařízení, může finanční úřad požadovati na podnikateli nahrazení těchto nákladů.

K § 9 zákona.

§ 17.

Podnikatel vodního díla, který činí nárok na osvobození od daně z vodní síly podle § 9, odst. 1., zákona, je povinen na požádání finančních úřadů prokázati počet a druh vodních motorů, jich průtočné množství vodní, příslušný spád a množství koňských sil potřebných k normální výkonnosti jednotlivých strojů poháněného zařízení.

§ 18.

Podnikatel vodního díla, který činí nárok na osvobození od přírážky daně z vodní síly podle § 9, odst. 1., zákona, je povinen tento nárok ohlásiti u finančního úřadu I. stolice písemně ve dvojím vyhotovení nebo současně s ohlášením, k němuž je povinen podle §§ 28 až 30 nařízení, a s udáním skutečností, na nichž se tento nárok zakládá (zejména s udáním nejvyšší možné výkonnosti poháněcího nebo spotřeby síly poháněného zařízení) a doby provozu, od které podnikatel nárok na osvobození činí.

§ 19.

Osvobození od daně nebo přírážky dle § 9, č. 1., zákona platí pouze pro dobu, po kterou se skutečnosti, na nichž se osvobození zakládá, nezmění; při nastalé změně je podnikatel povinen řídit se ustanoveními, která jsou předepsána pro podniky dani podléhající, zejména tedy ustanoveními §§ 12 až 15 a 29 nařízení.

§ 20.

Podnikatel je oprávněn žádati, aby mu finanční úřad I. stolice na základě úředního zjištění uvedených skutečností přiznal zvláštním výměrem osvobození od daně nebo přírážky podle § 9, odst. 1., zákona s platností na dobu, pokud se nezmění zjištěné skutečnosti, tvořící podmínky osvobození; při změně těchto skutečností je podnikatel povinen buď je ohlásiti s vyznačením důsledků anebo žádati o opětné úřední zjištění a o případnou změnu přiznaného osvobození.

§ 21.

Odvozenou silou vodní rozumí se zdaněnou vodní energií vyrobená síla, t. j. taková síla, která vznikne dopravením jistého kvanta vody vodním motorem, jehož síla byla zdaněna, do vyšší polohy, z níž se této vody používá k pohonu jiných vodních motorů, takže vodní síla těmito vyrobená již novému zdanění nepodléhá; totéž osvobození platí i pro vodní sílu, vyrobenou stejným postupem jinou hnací silou, k jejímuž vyvození bylo použito surovin, z nichž zapravena byla jiná daň spotřební, ku příkladu dávka uhelná nebo daň z minerálních olejů.

O povinnosti k ohlášení nároků na osvobození, případně o jeho úředním přiznání platí ustanovení §§ 18, 19 a 20 nařízení.

Podnikatel vodního díla od daně osvobozeného, po případě vodního díla, z něhož se

odvozuje vodní síla, pro niž činí podnikatel nárok na osvobození, je povinen konati na požádání finančního úřadu I. stolice zápisy podle obsahu a vzorce, jak mu bude dle potřeby jednotlivých případů k zabezpečení důchodku určeno.

§ 22.

Osvobození síly vodního díla, kterou používají obce k čerpání vody, od daně povoluje se jen za těchto podmínek:

1. čerpání vody musí obstarávati obec ve vlastní režii;

2. čerpání vody musí se díti přímo z vodního díla, t. j. síla k čerpání nesmí býti prostřednictvím jiné silotvorné stanice dodávána;

3. čerpání vody musí se díti jen pro potřebu obyvatelstva; vyloučeno je osvobození od daně oné vodní síly, které je potřebí k čerpání vody, určené pro podniky průmyslové nebo živnostenské;

4. při dodávání vody obyvatelstvu musí býti vyloučena výdělečnost, t. j. za dodávání vody nesmí býti počítáno více, nežli kolik je zapotřebí k úhradě skutečných výloh;

5. o provozu vodního díla, o čerpání vody a jejím dodávání je obec povinna konati podrobné zápisy, jak je finanční úřad I. stolice podle poměrů toho kterého případu k zabezpečení státního důchodku nařídil, a tyto zápisy finančnímu úřadu na požádání předkládati.

Stran povinnosti k ohlášení nároků na osvobození, případně jeho úředního přiznání platí ustanovení §§ 18, 19 a 20 nařízení.

Stejná ustanovení platí obdobně pro družstva, která používají vodní síly z vodního díla k účelům melioračním s vyloučením výdělečnosti.

§ 23.

Osvobození od daně pro nová vodní díla povoluje ministerstvo financí v dohodě s ministerstvy veřejných prací a zemědělství k odůvodněné žádosti podnikatele podané u finančního úřadu I. stolice, v rámci zákonem stanoveném a se zřetelem k možnosti racionálního využití síly vodního díla, k obvyklé rentabilitě a amortisaci. Podnikatel je povinen na požádání finančního úřadu I. stolice předkládati každoročně v pravidelné lhůtě, podnikatelem zvolené a finančnímu úřadu předem oznámené, účetní rozvahu ku přezkoušení v tom směru, zda trvají podmínky osvo-

bození, a konati podrobné zápisy, jak je finanční úřad I. stolice podle poměrů toho kterého podniku k získání přehledu o provozu ve směrech shora naznačených nařídl.

K vodním dílům lze počítati též údolní přehradu a jiné nádrže vodní po 1. lednu 1919 zbudované, pokud jsou tyto přehradu podmínkou pro umožnění neb zlepšení výkonnosti vodního díla, a je-li podnikatel vodního díla povinen přispívati na jich stavbu a udržování.

§ 24.

Pro osvobození vodních děl, rekonstruovaných po 1. lednu 1919, od daně z vodní síly platí obdobně ustanovení § 23 nařízení.

§ 25.

O výlohách za úřední šetření, spojené se zjišťováním předpokladů pro osvobození od daně z vodní síly nebo jeho úřední přiznání podle § 9 zákona, platí ustanovení § 16 nařízení.

K § 10 zákona.

§ 26.

Daň z vodní síly zapravuje se zpravidla najednou za veškeré, v jednom kalendářním měsíčním období provedené poplatné úkony a je splatna do 20. dne příštího měsíce.

Daň se zapravuje zvláštními, pro daň z vodní síly určenými a za náhradu výloh vydávanými složenkami poštovního šekového úřadu v Praze na účet dotyčného zemského finančního úřadu; na složenkách musí podnikatel vyznačiti jak na příjemce, tak na stvrzence, k jakému účelu, za který podnik a za který měsíc daň zapravuje.

Ministerstvu financí je vyhrazeno určit v jednotlivých případech jiný způsob zapravování daně.

K § 11 zákona.

§ 27.

Úroky z prodlení činí podle obdoby § 4, odst. 1., zákona ze dne 16. března 1921, č. 116 Sb. z. a n., deset procent dlužné částky.

Vymáhání dlužné daně, jakož i povinnost platiti úroky z prodlení, nastává dle obdoby § 4, odst. 2., citovaného zákona a článku 4., odst. 12., prov. nař. k němu ze dne 28. července 1921, č. 266 Sb. z. a n., hned po uplynutí lhůty, do které je daň z vodní síly dle § 26 tohoto nařízení splatna; úrok z prodlení

čítá se ode dne, který bezprostředně následuje po uplynutí této lhůty.

K § 12 zákona.

§ 28.

Každý, kdo již přede dnem, kdy zákon nabyl účinnosti, užívá vodní síly k pohonu nebo je držitelem vodního díla, způsobilého k zužitkování vodní síly, mimo podnikatele, jichž vodní síla je osvobozena od placení daně ve smyslu § 9, odst. 1., č. 1., zákona, je povinen nejpozději do 24. května 1922 dozorčímu úřadu písemně ve dvojím vyhotovení, z nichž jedno potvrzené obdrží zpět, ohlásiti tyto všeobecné údaje:

a) jméno nebo firmu majitele a podnikatele (držitele), jich sídlo a jména odpovědných zástupců v dotyčném podniku,

b) místo, kde se podnik nalézá (obec, ulice, číslo domu) a jméno toku (vody), na němž vodní dílo se nachází,

c) hlavní předmět podnikání, k němuž se vodní síly používá,

d) opis vodoprávního povolení, jeho změn a doplňků,

e) počet a druh vodních motorů,

f) nejvyšší možnou výkonnost poháněcího zařízení, jí příslušné průtočné množství vody, spád a užitečný efekt; sestává-li poháněcí zařízení z několika vodních motorů, je třeba pro každý motor zvlášť udati průtočné množství vody, spád a užitečný efekt, při nichž výkonnost vodního motoru je nejvyšší,

g) používá-li se k uvedenému podnikání jen vodní síly, či také síly jiné a jaké,

h) převádí-li se mechanická energie v elektrickou a zda celá nebo jen z části.

Nemůže-li podnikatel z důležitých důvodů některých ze shora uvedených údajů ve stanovené lhůtě učiniti, může finanční úřad I. stolice k žádosti včas podané lhůtu tuto přiměřeně prodloužiti.

§ 29.

Podnikatel vodního díla, které po dni, kdy zákon nabyl účinnosti, bude zřízeno nebo které po vypršelém osvobození bude podléhati dani, je povinen učiniti ohlášení obdobně podle ustanovení § 28 nařízení, a to zpravidla nejdéle 14 dnů před zahájením zdanitelného provozu.

§ 30.

Kromě údajů, předepsaných v § 28, je podnikatel povinen podle toho, jak hodlá daň zapravovati, stejným způsobem ohlásiti:

1. Má-li zapravovati daň podle nejvyšší možné výkonnosti poháněcího zařízení ve smyslu § 1, odst. 2., č. III., nařízení, je povinen podrobně udati druh a počet vodních motorů a data, na jejichž podkladě byla vypočtena nejvyšší možná výkonnost poháněcího zařízení (příslušné průtočné množství vody, spád a užitečný efekt).

2. Má-li podnikatel zapravovati daň podle skutečného využití ve smyslu § 1, odst. 2., č. IV., nařízení, je povinen zevrubně popsat poháněcí zařízení a vyznačiti všechny okolnosti, mající vliv na jeho výkonnost. Zejména musí podnikatel udati způsob, jak vodu nadržuje, do motoru vpusťá a jalovým korytem vypouští, system vodního motoru, jeho rozměry a užitečný efekt, zdali pracuje se stálým průtočným množstvím nebo spádem a jak miní měřiti měnicí se množství vody motorem proteklé a měnicí se spád (na příklad průtočné množství vody stavidlem, u turbin podle otevření rozváděcího kola; spád zasazením vodočtu na přítoku a odtoku a pod.). Vyskytuje-li se ztracený spád, třeba udati jeho velikost; brodí-li motor při zpáteční vodě, třeba udati stav nebo množství vodní, při němž se tak děje.

3. Má-li podnikatel zapravovati daň podle výkonnosti poháněcího zařízení ve smyslu § 3 nařízení, je povinen udati druh poháněcího zařízení a účel jednotlivých poháněných strojů a vyznačiti všechny okolnosti, mající vliv na spotřebovanou vodní sílu; zejména musí podnikatel udati počet koňských sil, potřebných k pohonu strojů při jejich normálním zatížení, a velikost ztrát, spojených s převodem vyvozené energie z hřídele poháněcího zařízení až na místo spotřeby v poháněném stroji; mimo to třeba udati i počet koňských sil hodinových, potřebných ku zpracování jedné jednotky suroviny nebo vyrobeného zboží.

4. Převádí-li se mechanická energie v elektrickou a má-li podnikatel zapravovati daň podle kilowatových hodin, třeba mimo všeobecné údaje, vyznačené v § 28 nařízení, ještě ohlásiti druh a počet generátorů, vodní silou poháněných, jejich výkonnost a užitečný efekt.

Pro úřední šetření, konané k žádosti podnikatelově a na jeho náklad, platí ustanovení § 16 nařízení.

§ 31.

Každý podnik, podléhající dani z vodní síly, musí býti zevně označen způsobem, vyjadřujícím zřejmě jméno podnikatele, hlavní předmět podnikání, a není-li tak již z tohoto označení vidno, že jde o podnik, používající vodní síly, ještě tuto okolnost.

K § 13 zákona.

§ 32.

Přímým důchodkovým dozorem je pověřen důchodkový kontrolní úřad, který je příslušný podle místa podniku, podléhajícího důchodkovému dozoru, a úřady tomuto nadřízené.

Ministerstvo financí může přímým nebo vyšším důchodkovým dozorem pověřiti též technickou finanční kontrolu.

§ 33.

Zostřený důchodkový dozor může naříditi finanční úřad I. stolice, bylo-li v rozsahu majícím podstatný vliv na výměr daně zjištěno, že byla do ohlašovacího a provozního rejstříku nesprávně zapisována doba provozu nebo měření proteklého množství vody a spádu, anebo že zapisování druhu a počtu strojů poháněného zařízení do chodu uvedených dělo se tak, že je obava, že by snížen byl podklad pro výpočet daně, a že vůbec skutečnosti, směrodatné pro výpočet daně, byly v důležitých bodech nesprávně udávány, a nemůže-li podnikatel tyto nesprávnosti, byv o nich a o zamýšleném zavedení zostřeného důchodkového dozoru protokolárně vyslechnut, náležitě ospravedlniti.

Chová-li finanční úřad I. stolice o těchto nesprávnostech pouze odůvodněnou domněnku, aniž by bylo možno zmíněné nesprávnosti ihned prokázati, může býti zaveden zostřený

důchodkový dozor pouze se schválením ministerstva financí; hrozí-li nebezpečí z prodlení, může finanční úřad I. stolice zavést zostřený důchodkový dozor ihned proti dodatečnému schválení ministerstva financí za současného podání zprávy.

K § 14 zákona.

§ 34.

Stálý důchodkový dozor zavádí finanční úřad I. stolice po schválení ministerstvem financí na dobu časově omezenou nebo neurčitou, a to i tenkrát, bylo-li v trestním případě, který dal příčinu k zavedení stálého důchodkového dozoru, za složení pokuty upuštěno od právního řízení. Stálý důchodkový dozor záleží v tom, že se v závodě na útraty podnikatele umístí podle rozsahu podniku potřebný počet orgánů finanční správy k střídavému vykonávání stálého dozoru. Povinnost podnikatele k hrazení útrat vztahuje se na veškeré osobní i věcné náklady, spojené s udržováním stálého dozoru.

§ 35.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. června 1922. Provedením jeho pověřuje se ministr financí v dohodě s ministrem veřejných prací a s ministrem zemědělství.

Udržal v. r.

Dr. Vrbenský v. r.	A. Novák v. r.
Habrman v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Srba v. r.	Tučný v. r.
Dr. Dérer v. r.	Staněk v. r.
Šrámek v. r.	Dr. Šrobár v. r.
L. Novák v. r.	Černý v. r.